

SERMAYE PİYASASI KANUNU TASLAĞI HAKKINDA

A. Taslağa İlişkin Genel Değerlendirmeler:

- Sermaye Piyasası Kanunu Taslağının kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesine ihtiyaç duyulduğu dikkate alınarak Taslak metne ilişkin olarak interaktif bir tartışma platformu yaratılması gerektiği düşünülmektedir. Bu amaçla SPK tarafından, Taslağın sistematığına uygun olarak;
 - Sermaye Piyasası Araçlarının İhracı, Kamunun Aydınlatılması ve İhraççılara İlişkin Esaslar
 - Sermaye Piyasası Kurumları ve Faaliyetleri
 - Sermaye Piyasalarında Borsalar, Özdüzenleyici Kuruluşlar ve Diğer Kurumlar
 - Sermaye Piyasalarında Denetim ve Tedbirler
 - İdari Para Cezası Gerektiren Fiiller ve Sermaye Piyasası Suçları

başlıkları altında çalıştaylar düzenlenmesi, Taslağın bu çalıştaylarda piyasa katılımcıları ile tartışılması ve bu tartışmaların sonucunda son şeklini alması gerektiği düşünülmektedir. Taslağın sınırlı bir görüş toplama süreci sonrasında son şeklini alması sermaye piyasaları için verimsiz sonuçlar yaratabilecektir.

- Taslağın madde gerekçeleri kamuoyuna sunulmamış olup, bu durum Taslak'ta yer alan bazı düzenlemelerin amacının anlaşılmasına neden olmaktadır. Bu çerçevede, düzenlenmesi önerilen çalıştaylardan önce Taslak'ta yer alan her maddenin gerekçesinin SPK tarafından kamuoyu ile paylaşılması gerektiği düşünülmektedir. Taslak ile birlikte sunulan genel gerekçenin hükümlerin amacını ortaya koymakta yetersiz kaldığını belirtmek isteriz.
- Taslak ile birlikte sermaye piyasalarını yakından etkileyen diğer yasalarda ve düzenlemelerde (vergi yasaları, 32 sayılı karar vb.) yapılması gereken değişikliklerin de tespit edilmesi ve bu düzenlemelerdeki değişiklik taslaklarının da ilgili kamu kurumları ile işbirliği içerisinde hazırlanarak Taslak ile birlikte kamuoyuna sunulması gerektiği düşünülmektedir. Sermaye Piyasası Kanunu yenilenirken sermaye piyasalarını etkileyen diğer düzenlemelerde revizyona gidilmemesi yeni Kanun'un amacına ulaşmasını engelleyebilecektir. Bu nedenle Taslağın sermaye piyasalarının etkileyen diğer düzenlemelerde yapılması gereken değişikliklerle birlikte paket halinde yürütme ve yasama organına sunulmasında yarar görülmektedir.
- Bankalar ile ilgili olarak mevcut Kanun'un 50/a hükmüne benzer bir düzenlemeye yer verilmemiş olup, bankalara ilişkin BDDK düzenlemeleri ile SPK düzenlemelerinin çelişmesi ve yetki karmaşası oluşması söz konusu olabilecektir. Bu kapsamda, her iki kurumun düzenleme alanının sınırlarını belirleyen bir hükme Taslak'ta yer verilmesi bu konudaki soru işaretlerini ortadan kaldıracaktır. Aynı husus sigorta, leasing ve faktoring şirketleri için de geçerlidir.
- Taslağın sermaye piyasalarının ihtiyaçlarına hızla cevap verebilme saikiyle prensip bazlı oluşturulduğu ve buna paralel olarak Taslak metinde SPK'ya kapsamlı yetkiler tanındığı görülmekte olup, bu yetkilerin eşitsizliğe yol açmayacak şekilde ve hakkaniyete uygun olarak

kullanılmasını teminat altına alan temel bir prensibe Taslak bünyesinde yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Taslak'ta böyle bir prensibe yer verilmesinin idarenin düzenleme ve karar alma yetkilerini subjektif bir şekilde kullanabileceğine ilişkin olarak piyasada oluşan kaygıları ortadan kaldıracığı ve düzenlemelerin ve kararların hukuka uygunluğunun idari yargı organları tarafından değerlendirilmesi sırasında bu organlara temel bir hareket noktası sağlayacağı düşünülmektedir.

B. Taslağın Maddelerine İlişkin Görüşler

- Taslağın “Amaç” başlıklı 1. maddesinin yatırımcı odaklı olarak kaleme alındığı düşünülmekte olup, sermaye piyasalarının arz yönünün de teşvik edilmesi gerektiği dikkate alınarak “sermaye piyasalarının arz yönünün geliştirilmesi” hususuna da amaç maddesinde yer verilmesi uygun olacaktır.
- Taslağın 7. maddesinin birinci fıkrası ile izahnamenin ticaret siciline tescil edilmesi ve TTSG’de ilan edilmesi uygulaması kaldırılmış, ancak anılan fıkrada izahnamenin nerede yayınlandığı hususunun ticaret siciline tescil ettirilmesi ve TTSG’de ilan edilmesi gerektiği belirtilmiştir. İzahnamelerin KAP vasıtasıyla kamuya duyurulduğu, KAP’ın temel kamuyu aydınlatma mekanizması haline geldiği ve bunun yatırımcılar tarafından bilindiği dikkate alınarak izahnamenin nerede yayınlandığı hususunun ticaret siciline tescil ettirilmesi ve TTSG’de ilan edilmesinin herhangi bir işlevinin olmayacağı ve Taslak metinden çıkarılması gerektiği düşünülmektedir.
- Taslağın 8. maddesinin üçüncü fıkrasında 7 iş günü olarak belirlenen süre 2 iş günü olarak revize edilmelidir. Aksi durumda halka arzı sonuçlandırma süresi uzayacaktır. Bu tür durumlarda SPK’nın konuyu ivedi bir iş olarak değerlendirmesi ve Taslağın 6. maddesine istinaden doğruluk incelemesi de yapmayacağı dikkate alındığında başvuruyu halka arzda gecikmeye yol açmaksızın hızlıca sonuçlandırması gerektiği düşünülmektedir.

Taslağın 10. maddesi ile ihraççıların yönetim kurulu üyeleri de izahnamedeki yanlış, yanıltıcı ve eksik bilgilerden kaynaklanan zararlardan ihraççılar ve aracı kurumla birlikte müteselsilen sorumlu tutulmuşlardır. İhraççıların, yasal şartların oluşması halinde, yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğuna başvurmalarının mümkün olduğu, başka bir ifade ile yönetim kurulu üyelerine rücu etmelerinin imkan dahilinde olduğu dikkate alınarak yönetim kurulu üyelerinin yatırımcılara karşı doğrudan sorumlu tutulmaması gerektiği düşünülmektedir. Öte yandan, Taslağın 32. maddesinin dördüncü fıkrasında yapılan düzenlemelerle, izahname sorumluluğuna dayalı tazminat taleplerinde, ispat yükü, ihraççı, aracı kurum ve halka arzlarda hizmet veren diğer kuruluşlara aktarılmış olup, ihraççı, aracı kurum ve diğer kuruluşlarının her bir durum için yatırımcıların iradelerini tespit etmelerinin mümkün olmayacağı ve bu durumun hakkaniyete aykırı sonuçlar yaratarak anılan kuruluşlara zarar verebileceği düşünülmektedir. Bu çerçevede, konuya ilişkin tazminat talepleri genel hükümler çerçevesinde değerlendirilmeli ve ispat yükünü tersine çeviren düzenlemeler yerine yargılama maliyetlerinin düşürülmesi, yargılama sürecinin hızlandırılması gibi alanlarda düzenlemeler yapılması sağlanmalıdır.

- Taslağın 11. maddesinde düzenlenen ihraç belgesinin SPK kaydına alınan ancak satışı Türkiye sınırları dışında gerçekleştirilecek sermaye piyasası aracı ihraçları için aranmaması gerektiği düşünülmektedir. Bu çerçevede, Taslak'ta konuya ilişkin olarak istisnai bir hükme yer verilmeli veya SPK'ya ihraç belgesi düzenleme ve yayınlama yükümlülüğünden muafiyete ilişkin esasları ve usulleri belirleme yetkisi verilmelidir.
- Taslağın 12. maddesi ile SPK halka açık anonim ortaklıklara aynı sermaye konulabilecek durumları belirleme yetkisi almıştır. Ancak burada kullanılan ifade kısıtlayıcı niteliktedir. Sermaye piyasalarında değerlendirme ve uzman kuruluş mekanizmaları mevcut olup, birleşme, bölünme, hisse değişimi ve şirket yeniden yapılandırılmaları haricinde de halka açık anonim ortaklıklara aynı sermaye konulmasına izin verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu çerçevede, 12. maddenin birinci fıkrasının son cümlesinin "Kurul ihraç edilen pay bedellerinin nakden ödenmesinin zorunlu olmadığı durumları belirlemeye yetkilidir." ifadesiyle değiştirilmesinde yarar görülmektedir.

Ayrıca, aynı maddenin 2. fıkrasında, payların piyasa fiyatı veya defter değerinin nominal değerinin altında olması durumunda payların nominal değerinin altında bir fiyatla ihraç edilmesi, Kurul'un izninden önce ihraç eden şirketin inisiyatifine bırakılmalıdır.

- Kurumsal Yönetim İlkelerinin ilk uygulamaları sonucunda düzenlemelerde esnekliğe gidilmesi gerekebileceğinden, Taslağın 17. maddesinin 3. fıkrasında her türlü ilişkili taraf işleminin yönetim kurulu onayına tabi tutulması gerektiğini belirten düzenlemenin, SPK'ya alt düzenlemelerle yönetim kurulunun onayını gerektiren ilişkili taraf işlemlerinin niteliğini ve büyüklüğünü belirleme yetkisini tanıyacak şekilde revize edilmesi gerektiği düşünülmektedir. Tüm ilişkili taraf işlemleri için yönetim kurulu kararı alınması gerekliliğinin uygulamada operasyonel güçlükler yaratacağı, şirketlerin faaliyetlerini kısıtlayacağı ve halka açık şirketler için rekabet dezavantajı yaratacağı düşünülmektedir.
- Taslağın 18. Maddesi 5. fıkrasında TTK 461 2 ve 3. Fıkranın halka açık şirketlerde uygulanmayacağı belirtilmiş ise de, halka açık şirketlerde bu işlemlere ilişkin genel kurul kararlarında toplantı ve karar nisabının ne olacağı belirtilmemiştir. Dolayısıyla fıkra metnine SPKn. 23/3 maddesindeki nisapların uygulanacağı şeklinde bir atıf yapılmalıdır. Halka açık anonim ortaklıklarda yeni pay alma haklarının kısıtlanması TTK 461'den istisna tutulurken, bu nevi kararların tabi olduğu nisapların SPKn. sistematigi ile uyumlu hale getirilmesi ve olası uyumsuzluk ve yorum farklarının önlenmesi gerekmektedir.
- Taslağın 19. Maddesi 1. Fıkrası uyarınca, kurulun kar dağıtımı konusunda ortaklık veya sektör bazında farklı esaslar belirleyebileceği hükmünün sektörel ayırım için korunmasını yeterli bulurken, sektör temsilcileri ve sektörün önde gelen şirketlerinin sorumluları ile müzakere edilerek kriterlerin belirlenmesi önerilmektedir.

- Taslağın 19. Maddesi 2. Fıkrası uyarınca, Halka açık Ortaklar tarafından bağış yapılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunmasının şart olduğu, yapılacak bağışın sınırının ortaklık genel kurulunca belirleneceği, Kurulun bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkili olduğu, bağışların dağıtılabılır kar miktarını azaltmayacağı belirtilmiştir. Halihazırda Anasözleşmelerde bu yönde hüküm bulunan şirketlerin yapacakları bağışlar ile ilgili olarak söz konusu hükmün uygulanmasında bir çok sıkıntı yaşanabilecek olup, kaldırılması yerinde olacaktır. Kaldırılmadığı takdirde yapılacak bağışın üst sınırın vergi kanunlarında belirlenen %5 oranı olarak dikkate alınmasına yönelik gerekli değişiklik yapılması önerilmektedir.
- Taslağın 20. Maddesi 2. Fıkrasında belirtilen Yönetim Kurulu üyelerinin sorumluluğu mutlak sorumluluk yerine açıkça ve net olarak kusur sorumluluğu olarak belirlenmelidir. Örneğin, sorumluluk bağımsız denetim şirketi ve Denetim Komitesi ile sınırlandırılabilir veya söz konusu karara katılmayan veya muhalefet şerhi yazdıran Yönetim Kurulu üyesinin sorumluluğu olmamalıdır. Sorumlu tutulanlar, hesap hatasından kaynaklanan fark kadar sorumlu olmalıdır. Ayrıca şirketin ödenmiş sermayesi ve aktif büyüklüğü gibi parametreler baz alınarak, finansal tablolardaki aykırılıklar için bir alt limit belirleme formülü öngörülmelidir. Yükümlülük, sorumluluk ile orantılı olmalıdır. Sorumlulukların boyutları belirlenmelidir.
- Taslağın 21. Maddesinde örtülü kazanç aktarımı genel ve subjektif ifadeler içerirken, mevcut Sermaye Piyasası Kanunu'ndaki örtülü kazanç tanımının korunması gerektiği düşünülmektedir. Öte yandan, örtülü kazancın yasal faizi ile birlikte iade edildiği hallerde suç duyurusunda bulunulmamalı ve düzenleme buna göre revize edilmelidir.
- Taslağın 23. Maddesi 2. Fıkrasında yer alan Kurul'un ihlale göre işlem iptaline gidebileceğine ilişkin yetkinin mahkemelerden alınarak Kurula verilmesinin yerinde olmadığı düşünülmektedir. Ayrıca, önemli nitelikteki işlemlerin kanunla tanımlanması gereğinden hareketle anılan maddenin 1. fıkrasında yer alan "gibi hususlar" ifadesi madde metninden çıkarılmalıdır.
- Ortaklıktan ayrılmak isteyen şahısların paylarını Borsa'da satabilecekleri dikkate alınarak payları Borsa'da işlem gören ortaklıklarla ilgili olarak Taslağın 24. maddesinde düzenlenen ayrılma hakkının kapsamının daraltılması gerektiği düşünülmektedir. Bu düzenleme likiditesi olmayan Borsa şirketleri (payları Gözaltı Pazarında işlem görenler vb.), Borsa dışı halka açık şirketler için ya da çok sayıda ortağın genel kurulda olumsuz oy kullandığı hallerde (bu ortakların tamamının hisselerini Borsa'da satması durumunda hisse fiyatı önemli ölçüde düşebilecek ve yatırımcılar zarar görebilecektir) geçerli olmalıdır. Aksi durum Borsa'daki fiyat oluşumunun adil olmadığı sonucunu yaratabilecek ve Şirket'in Borsa'da oluşan fiyatının sorgulanmasına neden olabilecektir. Ayrıca, örneğin, Şirket ortakları Şirket'in sermayesinin %40'ını Şirket'e satarak ayrılma hakkını kullanmak istedikleri takdirde Şirket bu hisselerinin tamamını alabilecek midir? Burada belirli bir üst sınır ve pro-rata dağıtım söz konusu olacak mıdır? Bu hususların açıklığa kavuşturulması gerekmektedir. Bu çerçevede, bu maddede yer alan; "Ortaklık bu payları pay sahibinin talebi

üzerine, adil bir bedel karşılığında satın almakla yükümlüdür” hükmü ile getirilen yükümlülüğün ortaklık üzerinden alınıp hakim ortaklara atfedilen bir yükümlülük olarak değiştirilmesi hususu değerlendirilmelidir.

- Önemli nitelikteki işlemlerle ilgili olarak bağımsız Yönetim Kurulu üyesi onayı, genel kurul onayı vb. mekanizmalar getirildiğinden ayrıca Taslağın 25. maddesinde öngörülen zorunlu pay alım teklifine yönelik bir düzenleme yapılmasının gerekli olmadığı düşünülmektedir.
- Taslağın 26. Maddesinin üçüncü fıkrasının amacı anlaşılammıştır. Bankasına el konulan gerçek ve tüzel kişilere çağrı zorunluluğu getirmenin bir anlam ifade etmeyeceği, bu şahısların malvarlığına TMSF tarafından el konulmuş olacağından bu mekanizmanın çalışmasının mümkün olmayacağı düşünülmektedir. Bunun yerine, şirketlerin tahtasının sürekli olarak kapatılarak Borsa kotundan çıkarıldığı durumlarda çağrı işleminin adil bir bedel üzerinden TMSF tarafından yapılması sağlanmalıdır.
- Taslağın 26. maddesinde pay alım zorunluluğu doğan şahısların bu zorunluluğu yerine getirinceye kadar oy haklarının donacağı hüküm altına alınmıştır. Bu genel hükmün, önemli nitelikteki işlemlere ilişkin oy haklarının donması ile sınırlı olarak özelleştirilmesi faydalı olacaktır, aksi takdirde şirketin faaliyetleri ile ilgili alınması gereken kararlar alınamayabilecektir. SPK’ya başvuruda bulunmuş olan şahıslar ile pay alım teklifi duyurusunu yapmış veya pay alım sürecine başlamış ancak henüz satın alma sürecini tamamlamamış şahısların bu hükümden istisna edilmesi gerekmekte olup, düzenlemede gerekli değişiklikler yapılmalıdır. Düzenlemede değişiklik yapılmayacaksa pay alım teklifi başvurularının SPK tarafından 7 işgünü içinde sonuçlandırılması hükme bağlanmalı ve pay alım teklifi süresi 7 iş gününü geçmeyecek şekilde sınırlandırılmalıdır.
- Taslakta yer alan; 27. maddedeki “Ortaklıktan çıkarma hakkı ve satma hakkına ilişkin hükümler”de yer alan azınlıkta kalan ortakların paylarının iptaline ilişkin adil değer hesaplaması, uygulamalarda farklılıkların önüne geçilmesi adına ikincil düzenlemelerle detaylandırılmalıdır.
- Taslağın 28. maddesinin ikinci fıkrasındaki düzenleme ağır bir düzenlemedir. 5 yıl üste üste zarar etmek Şirket yönetiminden kaynaklanmayabilir. Şirket yönetiminin kontrol edemeyeceği dış faktörler bu zararın oluşmasına neden olabilir. Metinde yer alan “faaliyetlerinin makul ve zorunlu kıldığı haller” ifadesinin Taslak’ta açık ve net bir biçimde tanımlanması gerektiği düşünülmektedir. Burada konunun hissedarlar tarafından yargıya taşınmasını ve imtiyazların mahkeme kararıyla kaldırılmasını sağlayan bir yapı oluşturulmasının sağlıklı bir yaklaşım olacağı düşünülmektedir.

Taslağın 29. maddesinin 5. fıkrası ile neyin amaçlandığı net olarak anlaşılammaktadır. Ortakların genel kurulda önerge sunma imkânları bulunmaktadır. Hal böyle iken bu yönde bir düzenlemeye neden ihtiyaç duyulduğu açık değildir.

- Taslağın 33. maddesinin altıncı fıkrasında yer alan rücu mekanizmasına ilişkin düzenleme özel hukuk alanına bırakılmalıdır. Özel hukuktan kaynaklanan imkanların kullanılması pay sahiplerinin

sorumluluğunda olmalıdır. Şirket sorumlu yönetim kurulu üyelerinden gerekli tahsilatı yapmadığı takdirde ortaklar Şirket Yönetim Kurulu'nun sorumluluğuna gidebilmektedirler. Kamu hukuku imkanlarını kullanarak bu mekanizmaya müdahale etmek yerine ortakların özel hukuk mekanizmalarını kullanmalarını kolaylaştıracak tedbirler alınmalıdır.

- Taslağın beşinci kısmında “Denetim, Arama, El koyma” bölümünde yer alan 88.maddenin 2. fıkrası ile denetim üzerine şirket personeline tutanakları imzalama yükümlülüğü getirirken, ilgililerin ihtirazi kayıt ve şerh derc edebilmeleri güvence altına alınmalıdır. Fıkraya “ İlgililerin söz konusu tutanaklara ihtirazi kayıt ekletme hakları saklı olup, bu hakkın tanınmaması nedeniyle imzadan imtina edilmesi bu fıkraya aykırılık sayılmayacaktır’ şeklinde hüküm eklenmelidir.
- Bilgi suistimali, piyasa dolandırıcılığı ve örtülü kazanç aktarımı suçlarının 5271 sayılı Kanun’un 135/6, 139/7, 140/1. maddesindeki suçlardan sayılması ağırdır. Her durumda bir suç örgütü varlığı sözkonusu olmadığından bu kapsamda değerlendirilmesi anlamı görülmemektedir.105. maddedeki tanımlamaya paralel olarak bu Kanuna muhalefetten daha önce hakkında kesinleşmiş bir mahkûmiyet kararı bulunanlar ile 105, 106 ve 110. maddelerdeki fiilleri işlemek amacıyla örgüt kurulmuş olduğunun kuvvetle muhtemel olması hali gibi özellikli durumlarla sınırlı olarak bu maddelerin uygulanmasına imkan verilmelidir.
- Taslağın yine aynı bölümünde yer alan 89 madde 2. fıkra hükmü yargılamanın tarafları arasındaki denge açısından tekrar değerlendirilmelidir. 4. fıkra hükmünde el konulan bilgi ve belgelere ilişkin olarak, bu belgelerin bir kopyasının şirkete bırakılacağı hüküm altına alınmalıdır. Ayrıca maddeye “El konulan bilgi ve belgeler nedeniyle şirketin yasal mevzuat gereği yapması gereken bir işlemi yapamaması halinde, şirket öncelikle durum hakkında el koyma makamını bilgilendirerek bilgi ve belgelere geçici erişim talebinde bulunabilir. Şirketin bu talebinin karşılanmaması şirket lehine haklı neden oluşturur ve ilgili mevzuata aykırılık nedeniyle şirketin cezai müeyyideye tabi tutulmaması için El koyma kararını veren makam gerekli tevsik edici belgeleri sağlamakla yükümlüdür. ” şeklinde bir hüküm eklenmesi yerinde olacaktır.
- Taslağın beşinci kısmında “Tedbirler” bölümünde yer alan 91 ve 95. madde hükümleriyle Kurul’a tanınan yetkilerin fazla geniş olduğu düşünülmektedir, yetki verilmesinden öte ikincil düzenlemeler ile ön izin vb. uygulamaların geliştirilmesinin daha doğru olacağı kanaatindeyiz. Ayrıca sermaye piyasası kanununa aykırılıkların kategorilere ayrılması ve cezaların bu kategorizasyona uygun olarak belirlenmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu çerçevede, telafi edilebilecek usul hatalarının, kasten işlenmiş suçlarla aynı kapsamda değerlendirilmemesi gerektiği düşünülmektedir. Tüm bu hususların, yanı sıra 92. maddede SPK’ya tanınan dava açma hakkının hangi gerekçelere istinaden kullanılacağı hususu açıkça belirtilmelidir.
- Taslağın 104. maddesinin birinci fıkrasında 15 gün olarak belirlenen savunma süresinin mevcut düzenleme olduğu gibi bir ay olarak korunması gerektiği, Taslak’ta değişikliğe gidilmemesi

halinde ilgilinin savunmasını 15 gün içerisinde yapamayacağını bildirmesi ve makul nedenler ileri sürmesi halinde ilgiliye ilave 15 günlük savunma süresi tanıyan ek bir hükme Taslak metinde yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

- Taslakta yer alan suçlar ve yaptırımlara ilişkin hükümlerde; yükümlülüklerle aykırılık teşkil eden hususlarda belirtilen ihmal ve kasıt kavramlarının ayrıştırılarak yaptırımların bu anlamda tekrar gözden geçirilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu çerçevede, konuya ilişkin spesifik bir değerlendirme aşağıda sunulmaktadır:
 - Taslağın 113. maddesinde finansal tablo ve raporların ihmal sonucu veya kasıtlı olarak gerçeği yansıtmayan şekilde düzenlenmesi halinde, ihraççılar ve sermaye piyasası kurumlarının sorumlu yönetim kurulu üyeleri ve yöneticileri için suç duyurusunda bulunulacağı ifade edilmiştir. Taslağın 102. maddesinde ise Kanuna dayanılarak yapılan düzenlemelere, standartlara ve formlara ve SPK'nın genel ve özel nitelikli kararlarına aykırılık halinde gerçek ve tüzel kişilerle, ihlalde belirleyici etkisi saptanan tüzel kişilerin yöneticilerine idari para cezası verileceği hüküm altına alınmıştır. Bilindiği üzere, Kabahatler Kanunu'nun 15. maddesi uyarınca bir fiil hem suç hem de kabahat olarak tanımlanmışsa, sadece suçtan dolayı yaptırım uygulanabilecek, kabahat dolayısıyla yaptırım uygulanması ancak suçtan dolayı yaptırım uygulanamaması halinde söz konusu olabilecektir. Taslağın 102 ve 113. maddeleri finansal tabloların gerçeği yansıtmaması durumunda SPK'ya idari para cezası uygulama veya suç duyurusunda bulunma yetkisi vermektedir. Oysa Kabahatler Kanunu'nun amir hükmü gereği, SPK, finansal tabloların gerçeği yansıtmadığı durumlarda, kural olarak, suç duyurusunda bulunmak zorunda kalacaktır.¹ Yukarıdaki husus dikkate alınarak ihmale dayalı tüm durumların idari para cezası kapsamına alınması ve sadece kasıt unsuru taşıyan eylemlerin suç olarak vasıflandırılması gerektiği düşünülmektedir.
- Taslağın altıncı kısmının birinci bölümünde yer alan 102. madde 4. fıkra hükmünün; Kurul'un direkt ceza tesis etmeden evvel muhakkak uyarıda bulunması ve uyarıda belirtililecek makul süre (işlem hacmi ve niteliğine göre) içinde aykırılığın giderilmemiş olması şartı getirilerek şekilde düzenlenmesi ve ceza miktarının makul düzeye indirilmesi gerektiği kanaatindeyiz.
- Taslağın altıncı kısım ikinci bölümünde yer alan suçlar (Taslak Maddeleri/105,106,108109,110,111,112) hakkında öngörülen ceza alt haddinin 3 yıl olması eski düzenlemeye göre artmış olup, sermaye piyasalarının gelişimini olumsuz etkileyecek niteliktedir.

¹SPK'nın mevcut uygulaması bu tür durumlarda idari para cezası vermek yönündedir.